

tíðinda
sosialurin
blaðið

7,-

Nr. 163 * týsdagur 30. august 1994

Árni Olafson
á oljumessu:

**Uttan
avlop
til Før-
oyar
ongin
olja** síða 8

*Bj. á Heygum
ávarar:*

NÚ
skulu al-
mennir **síða 6**
stjórar
ansa sær

- Heldur ein stóri seg ikki til játtanina, so fær tað avleiðingar. Størri eftirlit við almennum pengum, hetta er eitt tað týðningarmesta í samgonguskjalinum, heldur sambandstingmaðurin

**Gøtumenn
hildu fast
um odda-
sessin**

ítróttur á síðu 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 & 17

Árni Olafson, heimaftur av oljuráðstevnu:

Komandi oljuvinna má geva gagnligt avlop til samfelagið

-Enn vita vit ikki, um tað finst ein einasti dropi av olju á føroyska landgrunninum. Men verða tað dropar av olju her og entá stórar nøgdir av olju, so siggi eg ongan áhuga fyri okkum í, at henda oljan verður pumpað upp - uttan so at hon kann kasta nakað av sær til føroyska samfelagið t.v.s. skapa eitt gagnligt avlop. Og verða oljufelgini ikki før fyri tí, so er einki annað at gera enn at biða eftir betri tíðum.

Hetta sigur Árni Olafson, limur í Oljuráðleggingarnevndini eftir stóru alheims oljuráðstevnunna í norska býnum Stavanger í farnu viku. Tíðindablaðið Sosialurin, sum var einasta føroyska blaðið, sum var við á oljuráðstevnunni, hevur tosað við Árni Olafson um henda og aðrar áhugaverdar spurningar.

Hetta er fyrstu ferð Árni Olafson hevur verið við á eini oljuráðstevnu og eini oljuframsýning. Hann hevur annars fyrr lutikið á fundum, sum hava snúð seg um oljuvinnu.

Uppá fyrispurning hví tað var so umráðandi hjá Oljuráðleggingarnevndini at vera við á hesi oljuráðstevnu sigur hann, at hetta var fyrri at geva limunum í nevndini eitt høvi til at siggja eitt sindur meira av, hvat oljuvinnan snýr seg um. Hetta hevur stóran týdning.

Finglð nógv at vita

-Eg haldi eisini, at vit hava fingið væl burtur úr. Vit hava m.a. fingið eina betri fatan av, hvat oljuvinnan snýr seg um, hvussu hon arbeidir, hvørji fólk arbeidi í hesi vinnu og hvat tey hugsa.

Umfram at vitja teir mongu básarnar á framsýningini so nýttu føroysku umboðini eisini høvi til at lurta eftir teimum mongu fyllesturum um, hvussu støðan í oljuvinnuni er í dag.

-Tað eg havi lagt merki til er, at prísurin er lágur, og teir rokna framhaldandi við lágum prísi, um ikki okkurt heilt óvæntað skuldi hent. Men fyrri at uppvíga hetta so royna stóru oljufelgini alla

tíðina at rationalisera oljukeiting og oljuframleiðslu.

Árni Olafson heldur, at júst hetta hevur ein vissan týdning fyri, hvussu vit sjálvi kunnu siggja og meta um oljuvinnuna.

Hørd kapping

-Tað verður trupult at koma inn í eina vinnu, sum alla tíðina roynir at rationalisera og í so máta er í minking. Royni verður at spara mest møguligt upp á alt. Tí er tað eisini ein sera stór avbjóðing at royna at ota seg inn í vinnuna.

Hann vísir annars á, at vinnan í løuni er við at koma longur og longur út á djúpri vatn, og harvið verður oljuvinna í Føroyum minni veruleikafjar enn frammanundan. Ein hevur alla tíðina sagt, at tað er so nógv sum liggur og forðar fyrri eini oljuvinnu í Føroyum: t.d. at tað er so djúpt, at aldurnar eru so stórar ol. Men tað sær út til, at hetta hevur oljuvinnan longu fingið bilbukt við.

Norðmenn í øðrvísi støðu enn vit

-Men skal tú samanbera stóru oljulöndini og so Føroyar, hvat kanst tú tá nevna av fyrimumum og vansom?

Árni Olafson, Martin Heinesen og onnur føroysk umboð høvdu nógv at siggja til teir fyra dagarnar á oljuráðstevnunni í Stavanger. Har nógv at kunna seg við bæði á sjálvari framsýningini og á ráðstevnunni, har leiðandi oljufólk hildu fyrilestrar. Mynd jan

-Ein kann undra seg, hvussu skjótt tað eydnaðist norðmonnum at gerast eitt oljuland, sum sjálvt ger tað mesta, ið skal brúkast í hesum nýggju vinnu. Tað er tí, at norðmenn frammanundan høvdu eitt vinnulív, sum hóskaði til eina komandi oljuvinnu t.d. sjófart, skipasmíðjur og alla møguliga lækni- og alla hevði við havvirkssemi at gera.

Árni Olafson leggur

aftrat, at skal ein hugsa sær oljuvinnu á føroyskum øki, so verður ein sera lítil partur av tí, sum skal brúkast framleiðdur í Føroyum, men ein má so royna at tryggja sær mest møguligt av tí líta partinum, ið vit sjálvi verða før fyri at framleiða.

-Nú vit siggja, at smáidnaðurin er við at fara í spönir, hómar tú ikki møguleikar hjá hesum ídnaði at koma fyrri seg aftur?

-Tað er møguligt sum samarbeiðspartnari ella undirleverandørur til tey virki, sum longu eru í vinnuni. Hvat viðvíkur oljuvirkssemi føroysku meg in miðlinjuna, har Føroyar jú verða næsta land, má ein rokna við, at oljuidnaðurin av sær sjálvum fer at spyrja eftir tæmastum í Føroyum.

Má geva avlop

Men heldur Árni Olafson, at vit eiga at vera varin, tá tosað verður um at útbýggja eina rásistóra oljuvinnu í Føroyum, og tá hugsað verður um tað árin ein slík kann hava á eitt samfelag við einans 45.000 fólkum?

-Sjálvandi eigur ein av vera varin. Nettup tí at samfelagið er so lítið, so fer ein og hvør eftirspurningur eftir tæmastum og vørur í Føroyum at gera sera stóran mun í Føroyum. Men hin spurningurin er so, um tað verður møguligt við dagsins oljuvinnu og oljuteknologi at fáa eina oljuvinnu, sum kann geva eitt gagnligt avlop til tað føroyska samfelagið. Tað er fyrst og fremst á tí bógvinum, at føroyingur skulu hava vinning burtur úr eini møguligari oljuvinnu.

Har heldur Árni Olafson, at verandi lágu oljuprísir boða ikki frá góðum.

Ikki selja skinnlú...

-Heldur tú tá, at vit skulu stæðga á og biða við at fara í gongd til oljuprísirnar aftur hækkja - ella skulu vit lata útviklingin hava friar teymar?

-Sjálvandi skal ein ikki selja skinnlú fyrr enn bjørnin er skotin. Enn eru vit heldur ikki komnir longur enn til seismiskar kanningar, og vit vita tí heldur ikki, um tað finst ein einasti dropi av olju á tí føroyska landgrunninum. Men verða tað dropar her hjá okkum og entá stórar nøgdir av olju, so er tað framvegis soleiðis, at eg ikki dugi at siggja nakran áhuga í, at tann oljan verður pumpað upp - uttan so at hon kann kasta nógv av sær til føroyska samfelagið: t.v.s. skapa eitt gagnligt avlop.

Og verða oljufelgini ikki før fyri tí, so er einki annað at gera enn at biða eftir betri tíðum. Fyri okkum hevur tað einki endamálið í sær sjálvum at fáa oljuna upp. Mótvegis Bretlandi og Noregi, sum hava stórar ídnaðargreinar, sum liva av at lata tæmastur og vørur til oljuvinnuna, so hava vit í dag ikki slúkar. Norðmenn hava t.d. stórfyrirtekur sum Aker og Kværner, sum hava nógv fólk í arbeiði og sum liva av at nýtt leiðingavirkssemi er í gongd. Hetta sama er galdandi fyri Bretland. So tann áhugin, ið bæði Noreg og Bretland hava í at hava framhaldandi leiðing í gongd til frama fyri teirra egnu

Stóra norska oljufelagið. Statoil gjørdi nógv burtur úr føroysku vitjanini á oljuráðstevnunni í Stavanger. Eitt nú viðgjørdi iðbarríð hjá felagnum, sum kom út sama dag sum oljuráðstevnan varð sett. Føroyar og møguleikarnar at finna olju her í fleiri greinum. Harumframt varð skipað fyri serstøkum føroyskum "degi", har serfrøðingar hjá Statoil greiddu frá royndum teirra og síðani lögdu eina Statoil-strategi fram fyri Føroyar. Á myndini Vidar Larsen, jarðfrøðingur, Søren Christiansen, stjóri í Statoil í Føroyum og Svein Larsen, stjóri í Statoil í Danmark. Mynd jan